

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7237/2537

นาง วิไล ถิ่นไพร งาม โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย สม ไซย ปลื้มไสยยาศน์ โจทก์ นาง บานเย็น เอี่ยมสำอางค์ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1356, ป.พ.พ. มาตรา 1364, ป.วิ.พ. มาตรา 57, ป.วิ.พ. มาตรา 58, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.พ. มาตรา 243, ป.วิ.พ. มาตรา 247

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้แบ่งที่ดินกรรมสิทธิ์รวมให้เฉพาะโจทก์และยื่นคำร้องขอให้เรียกโจทก์ร่วมเข้ามาในคดี ต่อมาศาลอุทธรณ์พิพากษายกคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้เรียกโจทก์ร่วมเข้ามาในคดีและยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ให้แบ่งที่ดินให้โจทก์ร่วม เมื่อโจทก์และโจทก์ร่วมมิได้ฎีกาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โจทก์ร่วมจึงเป็นบุคคลนอกคดี ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาโจทก์ที่ขอให้แบ่งที่ดินให้โจทก์ร่วมด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ 202 เนื้อที่ 64 ไร่ 3 งาน 64 ตารางวา ร่วมกับจำเลยทั้งสามและนายสมไซยปลื้มไสยยาศน์ โดยโจทก์มีกรรมสิทธิ์เนื้อที่ 10 ไร่ แต่ปรากฏว่าที่ดินดังกล่าวมีจำนวนเนื้อที่เกินกว่าที่ระบุไว้ในโฉนดถึงประมาณ 25 ไร่ ซึ่งโจทก์มีกรรมสิทธิ์รวมด้วยเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ 3 งาน 50 ตารางวา โจทก์และนายสมไซยประสงค์จะขอแบ่งแยกโฉนดที่ดินออกเป็นสัดส่วนแต่จำเลยทั้งสามเพิกเฉยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามแบ่งแยกที่ดินพิพาทให้โจทก์จำนวน 13 ไร่ 3 งาน 50 ตารางวา โดยทิศเหนือติดที่ดินโฉนดเลขที่ 41 ทิศใต้ติดที่ดินที่จำเลยทั้งสามครอบครอง ทิศตะวันออกติดคลองตันไทรและทิศตะวันตกติดคลองอ้อม หากไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยทั้งสาม ถ้าไม่สามารถทำได้ให้นำที่ดินพิพาทออกขายทอดตลาดนำเงินมาแบ่งให้โจทก์ตามส่วน โจทก์ยื่นคำร้องขอให้เรียกนายสมไซย ปลื้มไสยยาศน์เข้ามาเป็นโจทก์ร่วม ศาลชั้นต้นอนุญาต จำเลยทั้งสามให้การทำนองเดียวกันว่า โจทก์มิใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทที่แท้จริง แต่เป็นเพียงผู้ถือกรรมสิทธิ์แทนนางลำไย กับนายสุวรรณ แก้วสีเขียว เท่านั้น ที่ดินพิพาทมิได้มีเนื้อที่ดินเกินกว่าที่ระบุไว้ในโฉนด หากมีเนื้อที่ดินส่วนที่เกินโจทก์ก็ไม่มีกรรมสิทธิ์และโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 202 เลขที่ดิน 44 มีเนื้อที่ 78 ไร่ 3 งาน 89 ตารางวา มีอาณาเขตทั้งเส้นปากกาสีแดงและมีสีม่วงรวมกัน ตามแผนที่พิพาทเอกสารหมายเลข ล.2 ให้จำเลยทั้งสามแบ่งแยกโฉนดที่ดินดังกล่าวให้โจทก์และโจทก์ร่วมโดยแบ่งที่ดินพิพาทออกเป็น 31,589 ส่วน โจทก์มีกรรมสิทธิ์ 4,866.6 ส่วน และโจทก์ร่วมมีกรรมสิทธิ์ 5,344.4 ส่วน หากจำเลยทั้งสามไม่ดำเนินการแบ่งแยกโฉนดให้โจทก์และโจทก์ร่วม ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยทั้งสาม โดยถือว่าโจทก์ได้รับที่ดินพิพาททางด้านทิศเหนือลงมาและโจทก์ร่วมได้รับที่ดินพิพาททางด้านทิศใต้ขึ้นไป ทั้งนี้จนครบตามส่วนของโจทก์และโจทก์ร่วม จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ และให้ยกคำสั่งและคำพิพากษาศาลชั้นต้นส่วนที่เกี่ยวกับโจทก์ร่วม โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่โจทก์ฎีกาขอให้แบ่งที่ดินให้โจทก์ร่วมด้วยนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่ให้เรียกโจทก์ร่วมเข้ามาในคดีและยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นเกี่ยวกับโจทก์ร่วมโดยโจทก์และโจทก์ร่วมมิได้ฎีกา

เกี่ยวกับเรื่องนี้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในส่วนนี้จึงยุติ โจทก์ร่วมจึงเป็นบุคคลนอกคดีศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษาแก้เป็นว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 202 เลขที่ดิน 44ตำบลศรีชะจรเข้ชั้นย่อย
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีเนื้อที่ 78 ไร่ 3 งาน 89 ตารางวา มีอาณาเขตทั้งเส้นปากกา
สีแดงและสีม่วงรวมกัน ตามแผนที่พิพาทเอกสารหมายเลข 2 ให้จำเลยทั้งสามแบ่งแยกที่ดินตาม
โฉนดดังกล่าวให้โจทก์ โดยแบ่งที่ดินออกเป็น 31,589 ส่วนโจทก์มีกรรมสิทธิ์ 4,866.6 ส่วน โดย
ได้รับที่ดินทางทิศเหนือลงมาจนครบส่วนของโจทก์ หากจำเลยทั้งสามไม่ดำเนินการแบ่งแยกให้
ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยทั้งสามนอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สุทธิ นิธิโรจน์ · สุชาติ ถาวรวงษ์ · สุประดิษฐ์ หุตะสิงห์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7237/2537>